

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

باید موارد نقض حقوق بشر درکندر جدی گرفته شوند!

دست بدست شدن شهر کندر میان مقامات دولتی افغانستان و طالبان در جریان جنگهای ده روز اخیر، شاهد مواردشده است. علاوه بر حقوق بشر و جنایات جنگی علیه غیر نظامیان از طرف جوانب مختلف درگیر درین جنگ بوده است. علاوه بر بمبardمان شفاخانه داکتران بدون سرحد که توجه رسانه ها را بخود جلب کرده است، گزارشات رسانه های داخلی حاکی از جنایات زیادی از جانب طالبان و گروه های ملیشیه متعلق به جنگسالاران دولتی افغانستان نیز بوده است. وسعت و تنوع این جنایات اصولاً مستلزم تحقیق توسط یک ارگان بیطرف بین المللی مثلاً

سازمان عفو بین المللی یا دیده بان حقوق بشر میباشد. صرف بعد از چنین تحقیقاتی میتوان گفت چند مورد جنایت جنگی و یا نقض حقوق بشر واقع شده است و مسؤول هر یک ازین موارد کدام طرف جنگ میباشد. علاوه تأ عاقب بشری تعطیل قوای نظامی دولتی در دفاع از مردم کندر باید مورد ارزیابی قرار گرفته و نتایج این ارزیابی به اطلاع مردم افغانستان رسانیده شود. این کار نیز بنظر ما در ساخته کاری کمیسیون حقوق بشر افغانستان قرار دارد که در همکاری با جامعه مدنی درین ولایت انجام گردد.

هرگاه تحقیقات متذکره فوق به بهانه شکنندگی وضعیت نظامی-سیاسی به تعویق انداخته شوند و دولت بکوشد بالای جنایات علیه بشریت در کندرخاک اندازد، از جهات ذیل عاقب ناگوار ببار می آورد:

اول- در قدم نخست مردم غریب و بی پناه کندر که قربانی اصلی جنایات انجام شده اند، از دولت ازین بیشتر نا امید گردیده و برای رسیدن به عدالت طرق دیگررا جستجو میکنند. این حالت در نبود یک بدیل بهترینفع دشمنان افغانستان تمام میشود.

دوم- در حالتی که مسؤولیتها وحدود آن نا معلوم باشد همه ناقضین حقوق بشر و مظنونین جنایات از دخیل بودن در جنایات علیه افراد ملکی انکار میکنند و مسؤولیت را به جانب مقابل نسبت میدهند. همین حالت اکنون هم بیداد میکند. این حالت باعث آن گردیده که در یک شهر کثیر الاقوام نظیر کندر، اشخاصیکه مرض قوم پرستی دارند ابتکار را بدست گرفته و همه جنایات را به قوم یا اقوام دیگر نسبت میدهند یا از جانیان دفاع میکنند. برای گروه طالبان در شمال کشور به نقل قول از شماره اول اکتوبر ۱۵۲۰ پالیسی جدیدی وضع شده است که استخدام اقوام ساکن در شمال

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

در آن نقش مهم دارد. در شماره مذکور نیویارک تایمز میخواهیم: (معمولًا طالبان از جمع پشتوانها عضو گیری میکردند، اما در سالهای اخیر در شمال یک پالیسی زیرکانه را در پیش گرفته و به جذب رهبران قومی ناراضی میپردازند. زمانی این به معنی پشتیبانی از یک بزرگ قومی تاجک در برابر یک همسایه قویترین کلان قومی ازبک در قسمت بزرگترین قرارداد های سود آور پروژه انکشاپی بود. در مرحله دیگر طالبان به جنگجویان ازبک تبار متعلق به کشورهای همسایه دستور میدهدکه در مناطق شمال فعالیت نموده وازبکهای افغان را جذب کنند). به همین ترتیب در قسمت دیگر همین مقاله میخواهیم: (محمد الله سادات یک قوماندان طالبان که در اشغال کنوز سهیم بود از طریق تلفون گفت: خودم یک هزاره هستم. ما همه یکجا و زیر یک بیرق یعنی بیرق اسلام چهاد میکنیم. ما برای اسلام مبارزه میکنیم نه برای کدام گروپ مشخص قومی). محتوى این مقاله تحقیقی یک بار دیگر نشاندندۀ این واقعیت است که طالبان در راه رسیدن به اهداف سیاسی وایدیلوژیک شان که با منافع آی اس آی گره خورده است، حاضر به سربازگیری از اتباع کشورهای خارجی و همه اقوام کشور اند. قتل هزاران کلان قوم، جوان و روشنفکر پشتوان توسط طالبان صورت نمیگرفت اگر هبران طالبان به رابطه قومی خویش کوچکترین ارزشی قابل میبودند. بنابرین ربط دادن جنایات قندوز بیک قوم اگر از حمact ناشی نشده باشد، نفاق انداختن بین اقوام افغانستان میباشد. اتهام زنی بین اقوام اگر با مدیریت قوی تحت کنترول آورده نشود، به یک بحران سیاسی تمام عیار تبدیل شده میتواند. بهترین راه جلوگیری از عواقب این بهتان زنی ها، همانا تحقیق جرایم توسط یک ارگان بیطرف چون کمیسیون حقوق بشر یا سازمان بین المللی دیده بان حقوق بشر میباشد. قربانیان که اهل محل ارتکاب جرم اند و زورمندان منطقه خود را میشناسند، قادر به دادن معلومات لازمه برای ثبتی طرف مختلف میباشند. مشروط براینکه به تحقیق کننده اعتماد کرده بتوانند.

سوم- مردم ملکی کنوز (متعلق به همه اقوام) از سقوط کنوز بدست طالبان و دست بدست شدن آن شهر طی روزهای متعاقب خسارات زیادی را متحمل شده اند. برعلاوه خسارة جانی، خسارات روحی و مالی به باشندگان کنوز ویجا شدن صد هزار نفر ازین شهر، تأثیربس منفی بر زندگی مردم کنوز وارد ساخت. مسؤولیت این حالت را تاحدی دولت افغانستان بخاطر عدم جلوگیری بموقع از تراکم حضور نظامی طالبان که بتدریج در اطراف شهر کنوز لانه کرده بودند، بدوش میکشد. هرگاه در سهای سیاسی-نظامی سقوط کنوز جدی گرفته نشود و پالیسی امنیتی ناکام کنونی ادامه یابد، باشندگان سایر ولایات افغانستان نیز خاطرات تلخ مردم کنوز را تجربه خواهند کرد .

چهارم- بمباردمان شفاخانه داکتران بدون سرحد در کنوز از جانب نیروهای امریکایی بذات خود یک تخلف صریح از کنوانسیونهای بشردوستانه زنیو بوده و جنایت جنگی تلقی شده میتواند. جنرال کیمبل قوماندان قوای ناتو در افغانستان، حین گزارش به سنای ایالات متحده اظهار داشت که بمباردمان شفاخانه سهواً صورت گرفته است و درین

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

مورد تحقیقات پنځکون ادامه دارد. البته داکتران بدون سرحد نتایج تحقیقات پنځکون را نمی پذیرند و خواستار تحقیقات توسط کمیسیون بیطرف یعنی کمیسیون کشف واقعیات بشردوستانه شدند. این کمیسیون توسط یکی از پروتوكولهای کنوانسیونهای ژنيو اساس گذاشته شده است. مشکل این کمیسیون اینست که فقط دول نزیربط (درابطه با کندز افغانستان و ایالات متحده)، در صورتی که تأسیسات بشردوستانه قصدًا مورد حمله قرار گرفته باشد، قضیه را به کمیسیون مذکور راجع سازند. متاسفانه افغانستان و ایالات متحده هردو درین ماجرا سهم خود را دارند و خواست فوق داکتران بدون سرحد پذیرفته نخواهد شد. بدین ترتیب باز هم یک جنایت جنگی در افغانستان به ترازوی عدالت گذاشته نخواهد شد. البته وعده اتخاذ اقدامات تطمیع کننده از قبیل پوزش توسط اوباما، پرداخت نوات به فامیلهای قربانیان و بازسازی شفاخانه داکتران بدون سرحد داده شده است.

پنجم- پولیس محلی نام جدیدیست برای گروپهای ملیشیای تأسیس شده توسط جنگسالاران و قوماندانان تنظیمی برای ارتعاب و استثمار مردم محلی. پولیس محلی در زمان صلح به جان، مال و عزت مردم ناتوان محلی تجاوز میکند وزمانیکه محل مورد حمله قوی دشمنان دولت قرار میگیرد، قبل از رسیدن دشمن به محل پا به فرار میگذارد. چون پولیس محلی مورد حمایت اعضای پارلمان و مقامات دیگر دولت قرار دارد، مورد مواخذه قرار نمی گیرد و به چاپیدن مردم محل ادامه میدهد. اخبار رسیده از کندز حاکی از آنست که آقای ابراهیمی ریس ولسی جرگه که سابق قوماندان حزب اسلامی حکمتیار بود، در ولسوالی امام صاحب گروب پولیس محلی دارد و سایر پستهای امنیتی این ولسوالی را هم بین اعضای فامیل خود تقسیم کرده است. هنوز پای طالبان به امام صاحب نرسیده بود که ناز پرورده های ابراهیمی با فامیلهای شانرا طیارات نظامی جانب کابل پرواز داد. با اختصار میتوان گفت که عدم موجودیت پولیس محلی برای مردم محل، بهتر از وجود آنست.

جنگ افغانستان از خارج دامن زده میشود، تمویل میگردد، رهبری میشود و کشورهای مختلف منطقه و جهان از طریق ایادی خویش این جنگ را درجهت منافع منطقی خود سوق میدهند. حوادث اخیر کندز یکبار دیگر ثابت ساخت که مردم ملکی بی واسطه و بی پناه قربانی اصلی این جنگ اند. با کمال تأسف باید گفت که در نبود یک جنبش اجتماعی قوی مدافع افشار محروم و بیسواندی یا کم سودای اکثریت مردم، حلقات حاکم که قدرت سیاسی و اقتصادی را در انحصار خویش در آورده اند، با بی اعتمایی به بازی با سرنوشت افشار محروم کشور ادامه خواهند داد.

کمیته حقوق بشر فارو